

Hem > ... > Domstolsförfaranden > Tvistemål > Delgivning Av Rättsliga Handlingar > Spain

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Delgivning av rättsliga handlingar

 Spanien

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning av handlingar" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

"Delgivning av handlingar" innebär att handlingar överlämnas till parterna.

Förekomsten av särskilda regler på detta område syftar till att fastställa de villkor som måste vara uppfyllda för att ett överlämnande av rättegångshandlingar eller utomrättsliga handlingar ska vara giltigt, och kan därför klargöra datum och klockslag, plats, sätt och till vem handlingen har överlämnats, både inom ramen för en process (rättegångshandlingar) eller utanför ramen för en process (utomrättsliga handlingar).

Notera att det i den spanska författningsdomstolens rättspraxis fastställs att delgivning av handlingar utgör en nödvändig garanti utan vilken andra författningsgarantier inte kan få verkan (författningsdomstolens dom STC 1/1993 av den 13 januari 1993).

Domstolarna måste å sin sida se till att handlingarna verkligen delges. Om en rättslig handling antas utan att en av parterna har hörts utgör detta ett åsidosättande av den kontradiktoriska principen. Resultatet blir att den parten inte ges en ordentlig möjlighet att försvara sig om det visar sig att beslutet faktiskt antogs utan att en av parterna hördes (författningsdomstolens dom STC 54/2010 av den 4 oktober 2010).

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Enligt [artikel 149 i civilprocesslagen \(Ley de Enjuiciamiento Civil\)](#) måste de rättsvårdande organen (*oficinas judiciales*), dvs. domstolar och gemensamma enheter för överlämnande av delgivningshandlingar (*Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación*) officiellt delge domstolsbeslut som fattas inom ramen för rättsliga förfaranden.

Följande handlingar är exempel på rättsliga meddelanden:

1. Meddelanden (*notificaciones*) för att informera om ett beslut eller en åtgärd.
2. Kallelser (*emplazamientos*) för att inställa sig eller agera inom en viss tidsfrist.
3. Kallelser (*citaciones*) som anger plats, datum och klockslag för att inställa sig och agera.
4. Formella underrättelser (*requerimientos*) för att i enlighet med lag föreskriva att mottagaren agerar eller avstår från att agera.
5. Förelägganden (*mandamientos*) om att utfärda intyg eller bevis och genomföra handlingar som registeransvariga, notarier eller tjänstemän vid rättsvårdande organ ska utföra.
6. Officiella meddelanden (*oficios*), för kontakt med icke-rättsliga myndigheter och tjänstemän.

Samtliga handlingar som domstolen förklarar kan godtas i ett förfarande ska delges (oavsett om de läggs fram av parterna eller av tredje part på begäran av domstolen eller upprättats av experter som har utsetts av domstolen).

Andra handlingar än rättegångshandlingar (exempelvis notariatshandlingar) ska också delges, i enlighet med vad som fastställts i Europeiska unionens domstols dom i mål C-223/14 (Tecom Mican), trots att de inte omfattas av ett rättsligt förfarande. Detta bekräftas av domstolen i mål C-14/08 (Roda Golf).

Sammanfattningsvis kan handlingar som rättsliga organ använder för att kommunicera med parterna i ett mål och med tredje man klassificeras på följande sätt:

- Kommunikation med parterna i målet: meddelanden, instruktioner, stämningar och förelägganden.
- Kommunikation med fysiska eller juridiska personer som inte medverkar i processen: stämningar och förelägganden.
- Kommunikation med notarier, domstolssekreterare eller tjänstemän som arbetar för domstolstjänsten: order.
- Kommunikation med myndigheter som inte är rättsliga myndigheter och andra tjänstemän: promemorior.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Enligt [artikel 152 i civilprocesslagen](#) delges handlingarna av [domstolssekreteraren \(Letrado de la Administración de Justicia\)](#) vid respektive domstol (som fram till 2015 kallades *Secretario Judicial*).

Handlingarna delges av en exekutionstjänsteman eller av det juridiska ombudet för den person som söker delgivning, som bär kostnaderna.

Dessa meddelanden anses ha överlämnats när det finns tillräckliga bevis för att personen har nåtts i sin bostad, via den angivna e-postadressen, genom att på elektronisk väg uppmanats att inställa sig, eller på den elektroniska eller digitala väg som mottagaren har valt. Det juridiska ombudet ansvarar för att bekräfta mottagarens identitet och ställning. Detta sker genom att de undertecknar en kopia av handlingen och anger delgivningsdag.

4 Adressförfrågningar

I enlighet med förordningen är det upp till medlemsstaterna att besluta om de på eget initiativ ska göra adressförfrågningar. När det gäller Spanien har det meddelats att den myndighet som har behörighet för delgivning, dvs. [domstolssekreteraren](#), ska ansvara för att göra adressförfrågningar. I förklaringen som avser artikel 7.2 c i förordningen anges att de spanska myndigheter som är behöriga för delgivning på eget initiativ kommer att göra adressförfrågningar till folkbokföringsregister eller andra databaser om den adress som anges i begäran om delgivning inte stämmer.

4.1 Försöker den tillfrågade myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ta reda på var den person som ska delges handlingarna befinner sig om den adress som anges inte stämmer? Se även anmälan enligt artikel 7.2 c i förordningen om delgivning av handlingar

Ja, i enlighet med den spanska förklaringen i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2020/1784 kommer den myndighet som har behörighet för delgivning ([domstolssekreteraren](#)) att ansvara för på eget initiativ att göra adressförfrågningar. Enligt artikel 7.1 a i får sändande organ rikta begäranden om fastställande av adressen till den person som ska delges till den myndighet som utsetts för delgivning i Spanien.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda personens aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Det finns inget öppet register för detta ändamål. Spanska domstolar har emellertid databaser med begränsad tillgång ([nätverket Punto Neutro Judicial](#)), som de spanska rättsliga myndigheterna, när det finns giltiga skäl, kan få tillgång till för att söka efter bostad och tillgångar. Om myndigheten inte känner till mottagarens bostadsadress, oavsett om det är en fysisk eller juridisk person, måste myndigheten begära en sökning i domstolarnas databaser.

För att kontrollen ska kunna ske måste det finnas ett [nationellt id-kort](#), spanskt skatteidentitetsnummer eller

identitetsnummer för utländska medborgare bosatta i Spanien. Om den person som söks inte har en sådan spansk identitetshandling måste kompletterande information lämnas utöver för- och efternamn, exempelvis passnummer, födelsedatum eller mottagarens medborgarskap. Utan denna information kan sökningen bli resultatlös. Sökningen är kostnadsfri.

Parterna kan dessutom få tillgång till andra offentliga register för att kontrollera bostadsadressen. För detta tas en avgift ut vars storlek beror på vilken information som efterfrågas.

4.3 Vilken typ av hjälp med adressförfrågningar från andra medlemsstater tillhandahåller medlemsstatens myndigheter enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar? Se även anmälan enligt artikel 7.1 i förordningen om delgivning av handlingar

[Domstolssekreteraren](#) ansvarar för att, på eget initiativ (*ex officio*), göra adressförfrågningar till folkbokföringsregister ([nätverket Punto Neutro Judicial](#)) eller andra databaser om den adress som anges i begäran om delgivning inte stämmer.

Om formuläret åtföljs av en begäran om delgivning av handling, i enlighet med [förordning \(EU\) 2020/1784](#), och om det visar sig att den tillfrågade myndigheten inte är behörig att söka efter hemvist inom sitt område ska den överlämna handlingen till behörigt organ, som informerar den myndighet som översände den, med hjälp av det formulär som anges i artikel 10.4 i förordningen.

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 7)?

Ja, det finns alternativa delgivningssätt som får användas i den mån de är tillgängliga. Enligt [artikel 152 i civilprocesslagen](#) kan handlingar, under överinseende av [domstolssekreteraren](#), delges på något av följande sätt:

1. Via det [juridiska ombudet \(procurador\)](#) om det rör sig om ett meddelande till personer som närvarar vid processen och företräds av detta ombud.
2. Per post, telegram, e-post eller varje annan elektronisk form som innebär att ett tillförlitligt bevis på mottagande, datum, klockslag och innehåll i meddelandet anges i rättegångshandlingarna.
3. Genom personligt överlämnande till mottagaren av en fullständig kopia av beslutet som ska delges, den formella underrättelsen som domstolen eller [domstolssekreteraren](#) lämnar, eller kallelser – *citaciones* eller *emplazamientos*.
4. I samtliga fall av personal vid rättsliga myndigheter (*Administración de Justicia*), på elektronisk eller digital väg, när det gäller allmänna åklagarmyndigheten (*Ministerio Fiscal*), kansliet för statens generaladvokat (*Abogacía del Estado*), parlamentets och de lagstiftande församlingarnas rättsliga ombud (*Letrados de las Cortes Generales*), eller rättstjänsterna vid socialförsäkringsmyndigheten (*Servicio Jurídico de la Administración de la Seguridad Social*), andra offentliga myndigheter i autonoma regioner eller myndigheter på lokal nivå, om mottagaren inte har utsett något rättsligt ombud.

Dessa meddelanden anses ha överlämnats när det finns tillräckliga bevis för att personen har nåtts i sin bostad, via den angivna e-postadressen, genom att på elektronisk väg uppmanats att inställa sig, eller på den elektroniska eller digitala väg som mottagaren har valt.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Spanien håller på att införa ett förfarande för elektroniska akter på grundval av [lag 18/2011 av den 5 juli 2011](#)

[om reglering av användningen av informations- och kommunikationsteknik inom rättsväsendet.](#)

Civilprocesslagen ändrades genom [lag nr 42/2015 av den 5 oktober 2015](#). Sedan den 1 januari 2016 är det därför obligatoriskt för alla rättstillämpare att använda säkra elektroniska system för att delge handlingar. Dessa system har utvecklats till [LexNET-plattformen](#), vars användning regleras av [kungligt dekret nr 1065/2015 av den 27 november 2015](#) och omfattas av justitieministeriets territoriella behörighet. Olika autonoma regioner med behörighet på det rättsliga området har å sin sida utvecklat likvärdiga elektroniska delgivningssystem.

Berörda parter eller allmänheten eller kan teckna sig för ett anmälningsförfarande i de olika territoriernas elektroniska system (*Sedes Judiciales Electrónicas*). (Justitieministeriets [elektroniska system](#) är det som omfattar det största territoriet.)

I enlighet med [artikel 273 tredje stycket i civilprocesslagen](#) är alla yrkesverksamma inom rättsväsendet skyldiga att använda elektroniska eller digitala system som finns inom rättsväsendet för att inge handlingar som inleder ett förfarande, handlingar som inte inleder ett förfarande och andra handlingar i en form som säkerställer ursprungets äkthet och intygar att ingivande och mottagande har skett, och vilket datum detta skedde. Åtminstone följande personer och enheter är skyldiga att agera på elektronisk väg genom rättsväsendet:

1. Juridiska personer.
2. Enheter som inte är juridiska personer.
3. Den som utövar ett yrke för vilket registrering i yrkessammanslutning krävs för formaliteter och åtgärder som vidtas genom rättsväsendet i utövandet av detta yrke.
4. Notarier och registratorer.
5. Den som företräder en part som är skyldig att kommunicera elektroniskt med rättsväsendet.
6. Offentliga tjänstemän vid förfaranden och åtgärder som de vidtar i sitt arbete.

6.1 Vilken typ av elektronisk delgivning i den mening som avses i artikel 19.1 i förordningen om delgivning av handlingar finns tillgänglig i medlemsstaten när delgivning ska ske direkt med en person som har en känd delgivningsadress i en annan medlemsstat?

Elektronisk delgivning får ske direkt med personer som har en känd adress förutsatt att handlingarna skickas och tas emot via en kvalificerad elektronisk tjänst för rekommenderade leveranser samt att mottagaren på förhand uttryckligen samtyckt till att elektronisk delgivning av handlingar används under det rättsliga förfarandet. Ytterligare ett villkor är att mottagaren på förhand uttryckligen har samtyckt till att domstolen eller myndigheten använder e-post och en angiven e-postadress för att delge handlingar under förfarandet och att mottagaren bekräftar mottagandet av handlingen med ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.

6.2 Har medlemsstaten i enlighet med artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar angett ytterligare villkor som krävs för att den ska godta elektronisk delgivning per e-post enligt artikel 19.1 b i samma förordning? Se även anmälan enligt artikel 19.2 i förordningen om delgivning av handlingar

Enligt artikel 155.1 i civilprocesslagen ska handlingen delges elektroniskt om en part utan ett juridiskt ombud enligt rätt eller avtal är skyldig att kommunicera elektroniskt med rättsväsendet. Om handlingen som ska delges rör den första kallelsen, begäran om inställelse eller att parterna ska företräda sig själva i vissa förfaranden och adressaten inte har tillgång till dokumentet efter tre dagar kommer dokumentet att offentliggöras via den juridiska anslagstavlan. En kopia av beslutet kan emellertid även delges personligen om den förpliktade parten närvarar personligen vid domstolen. Sådan delgivning dokumenteras skriftligen.

Om parterna utan juridiskt ombud inte enligt lag eller avtal är skyldiga att kommunicera elektroniskt med rättsväsendet kan den första kallelsen eller begäran om inställelse delges svaranden i bostaden eller på distans med adressatens frivilliga godkännande. Om adressaten inte bekräftar mottagandet av kallelse eller begäran inom tre dagar från det att den har gjorts tillgänglig hos den elektroniska domstolen kommer den att delges på adressatens bostadsadress. Adressater med en e-postadress eller en meddelandetjänst som de kan kontaktas genom kommer i samtliga fall att informeras om att beslutet har gjorts tillgängligt för dem både vid domstolen och i den elektroniska domstolen. Om den handling som delges rör parternas möjlighet att företräda sig själva i vissa förfaranden kommer den att delges dem på deras bostadsadress eller på distans, såvida de inte tidigare har valt delgivning på elektronisk väg. Delgivning av handlingar utöver de som anges ovan kommer att anses

som genomförd när det har fastställts att de vederbörigen har levererats till en plats som angetts som bostadsadress, även om adressaten inte bekräftar mottagandet, eller om de har valt delgivning på elektronisk väg och inte har tillgång till innehållet efter tre dagar.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

När kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska överlämnas via rekommenderat brev eller telegram med mottagningsbevis, eller på varje annat liknande sätt som utgör tillförlitligt bevis för att delgivningen har mottagits, och att datum för mottagandet samt innehåll kan anges i rättegångshandlingarna, intygar domstolssekreteraren skrivelsen och dess innehåll i handlingarna, och bifogar i förekommande fall mottagningsbeviset eller annat bevis för hur mottagandet har noterats, eller de handlingar som ombudet har lagt fram som bevis.

Om det inte är möjligt att fastställa bostadsadressen för adressaten efter att ha genomfört relevanta förfrågningar eller om adressaten inte kan hittas på plats eller om handlingen inte till fullo kan delges dem kommer domstolsregistratorn att efter att ha kontrollerat om den svarande finns i registret för svarande i civilmål där hemvisten är okänd och om uppgifterna i registret överensstämmer med dessa ange att handlingen ska delges via den juridiska anslagstavlan. Minderårigas rättigheter och intressen, samt andra rättigheter och friheter som kan påverkas av att sådan information offentliggörs, kommer att skyddas i samtliga fall.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

Handlingarna anses delgivna så snart som de villkor som fastställs i lagen för varje typ av befintlig delgivning har följts.

I samtliga fall bör de kommunikationskanaler användas som gör att ett tillförlitligt bevis på mottagande, datum, klockslag och innehåll i meddelandet kan anges i rättegångshandlingarna.

När kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska överlämnas via rekommenderat brev eller telegram med mottagningsbevis, eller på varje annat liknande sätt som utgör tillförlitligt bevis för att delgivningen har mottagits, och att datum för mottagandet samt innehåll kan anges i rättegångshandlingarna, intygar domstolssekreteraren skrivelsen och dess innehåll i handlingarna, och bifogar i förekommande fall mottagningsbeviset eller annat bevis för hur mottagandet har noterats, eller de handlingar som ombudet har lagt fram som bevis ([artikel 160.1 i civilprocesslagen](#)).

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

När posten inte har möjlighet att överlämna delgivningen eller handlingen lämnar de ett meddelande om att det finns ett brev eller en handling att hämta, och anger när detta senast måste ske på angivet postkontor.

Tjänstemän vid den rättsliga myndigheten kan också förgäves ha försökt lämna meddelandet. De lämnar då ett meddelande i mottagarens brevlåda om att de har varit där, och anger när handlingen senast måste hämtas ut från den rättsliga myndigheten.

När mottagaren är bosatt inom domstolens område och handlingarna inte är avgörande för ombudet eller den tilltalade i förhandlingarna, kan en stämning överlämnas på något av de sätt som anges i stycke 1, så att mottagaren inställer sig hos myndigheten för att ta emot delgivningen eller den formella underrättelsen, eller för att ta emot en handling ([artikel 160.3 i civilprocesslagen](#)).

I delgivningshandlingen anges syftet med begäran om inställelse samt aktuellt förfarande och mål. Personen informeras även om att om hon eller han inte inställer sig inom angiven tidsfrist, och saknar motiv för detta, anses delgivningen ändå ha skett ([artikel 160.3 i civilprocesslagen](#)).

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Om handlingens adressat anträffas på vistelseorten och vägrar att ta emot en kopia av beslutet eller kallelsen eller inte vill underteckna den handling som styrker att överlämnande har skett, ska tjänstemannen eller ombudet underrätta personen om att kopian av beslutet eller kallelsen finns hos den rättsliga myndigheten. Handlingen anses då ha delgetts, och delgivningen kommer att dokumenteras skriftligen ([artikel 161.2 i civilprocesslagen](#)).

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar)

Enligt förordningen får delgivning av rättegångshandlingar ske direkt via post med rekommenderat brev med mottagningsbevis eller motsvarande. När handlingar skickas per post med mottagningsbevis måste emellertid också formuläret bifogas.

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar), överlämnar posttjänstemannen i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas till en annan person på samma adress?

I enlighet med lagen överlämnas försändelserna, beroende på typ, till mottagaren eller till den person som av mottagaren fått tillåtelse till detta. De kan också lämnas i privata postfack eller brevlådor. Varje person som befinner sig i mottagarens bostad, som uppger sin identitet och tar hand om en försändelse, anses ha tillåtelse av mottagaren att ta emot försändelser på dennas adress, om ingen uttrycklig invändning föreligger (artikel 24 i lag nr 43/2010 av den 30 december 2010 om allmänna posttjänster, användarrättigheter och postmarknaden).

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 18 i förordningen om delgivning av handlingar äga rum om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen?

Enligt lag måste det finnas regler för när försändelsen inte kan överlämnas till mottagaren eller återsändas till avsändaren, oavsett skäl. Dessa regler omfattar bestämmelser för att söka efter hemvist, ursprung och ändamål, förhör eller kallelse från avsändarna, samt eventuell tillfällig lagring och reklamation och förstörelse av försändelser.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Posttjänstemannen lämnar ett meddelande om att det finns en försändelse att hämta på angivet postkontor och när det senast måste ske. Om ingen hämtar ut försändelsen inom den fastställda tiden noteras det och försändelsen returneras till avsändaren.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

Posttjänstemannen förutsätts agera ärligt och tillförlitligt vid utdelning, leverans och mottagande av delgivningar från administrativa och rättsliga organ. Det gäller även vid vägran att ta emot delgivningen eller när det inte är möjligt att överlämna den, vare sig det sker fysiskt eller på elektronisk/digital väg.

Vid delgivning genom personligt överlämnande av domstolens personal, upprättar tjänstemannen en handling där resultatet av delgivningen anges. När handlingen kan överlämnas till mottagaren är den undertecknad eller anger att mottagaren vägrat att underteckna mottagandet och det meddelande som lämnats, om att han eller hon anses ha mottagit delgivningen (se fråga 7.4, [artikel 161.3 i civilprocesslagen](#)).

Om adressen där meddelandet ska lämnas är mottagarens bostad, enligt folkbokföringsregistret eller skatteregistret, eller enligt ett officiellt register eller publikationer från yrkesorganisationer eller om det rör sig om en bostad eller en lokal som hyrts av svaranden, och om mottagaren inte befinner sig där, kan överlämnandet, i enlighet med [artikel 161.3 i civilprocesslagen](#), ske genom förseglat kuvert till någon av de anställda, en familjemedlem eller person som bor tillsammans med mottagaren och som är äldre än 14 år och befinner sig på platsen i fråga. Försändelsen kan i förekommande fall också lämnas till fastighetens portvakt. Den person som tar emot försändelsen informeras då om sin skyldighet att överlämna kopian på beslutet eller delgivningshandlingen till mottagaren, eller informera vederbörande om den, om det är känt var personen befinner sig. I samtliga fall upplyses den person som tar emot försändelsen om sitt ansvar när det gäller att skydda mottagarens uppgifter.

Om meddelandet är adresserat till mottagarens ordinarie arbetsplats överlämnas försändelsen i dennas frånvaro till en person som säger sig känna mottagaren eller till en ansvarig på företaget med ansvar för att ta emot handlingar eller föremål, om en sådan person finns, efter att samma information som anges ovan har lämnats.

I den aktuella handlingen anges namnet på den person som tar emot meddelandet samt datum och klockslag då man utan framgång har sökt vederbörande i bostaden. Även namnet på den person som tar emot kopian på beslutet eller delgivningshandlingen ska anges och vilken relation han eller hon har till mottagaren. Meddelandet anses därmed ha full verkan.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen (t.ex. om handlingen delges med en tredje part)? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Handlingar som inte delges i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt är ogiltiga eftersom de kan medföra att den berörda personen saknar rättsskydd ([artikel 266.1 i civilprocesslagen](#)). Om den person som skulle ta emot ett meddelande (*notificacion*), en kallelse (*citacion, emplazamiento*) eller en formell underrättelse (*requerimiento*) trots inkorrekt delgivning ändå tar del av handlingen och inte, i samband med att vederbörande först inställer sig i rätten, förklarar delgivningsprotokollet ogiltigt ska protokollet från och med den tidpunkten betraktas som fullt giltigt och upprättat i enlighet med lagen ([artikel 266.2 i civilprocesslagen](#)).

När det gäller språket i den handling som delges ska alla handlingar enligt EU-domstolens rättspraxis i mål [C-354/15, Henderson](#) åtföljas av en översättning antingen till ett språk som svaranden förstår eller till det officiella språket i den anmodade medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, till det officiella språket eller till ett av de officiella språken på platsen för delgivningen. I sådana fall, om den standardmall som fastställs i [formulär L](#) i förordning (EU) 2020/1784 inte har översänts till svaranden, måste delgivningen korrigeras i enlighet med den förordningen genom att berörd part tillsänds standardformuläret (formulär L) som återfinns i bilaga I till förordningen.

11 Om adressaten vägrar att ta emot en handling på grund av språket den är skriven på (artikel 12 i förordningen om delgivning av handlingar) och den domstol eller myndighet som handlägger det rättsliga förfarandet vid en kontroll kommer fram till att vägran inte var motiverad, finns det något särskilt rättsmedel för att överklaga detta beslut?

På samma sätt som i förordning (EU) 2020/1784 stärks delgivningen med mottagarna ytterligare genom att dessa har rätt att vägra att ta emot en handling om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som mottagaren förstår, det officiella språket i den anmodade medlemsstaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, något av de officiella språken på platsen för delgivning.

Om mottagaren vägrar ta emot handlingen kan detta avhjälpas genom en ny delgivning av handlingen tillsammans med en översättning (artikel 12.5). Om mottagaren saknar sakligt skäl att vägra ta emot handlingen eftersom han eller hon faktiskt kan det språk på vilket handlingen är avfattad får den domstol som handlägger ärendet, när rätten att vägra väl har utövats, kontrollera huruvida vägran är välgrundad och, i tillämpliga fall, tillämpa de rättsföljder som föreskrivs i gällande nationell lagstiftning (domstolens beslut av den 28 april 2016,

mål C-384/14, *Alta Realitat*).

12 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket? Finns det någon skillnad mellan fall då handlingen ska delges enligt nationell rätt och fall då begäran om delgivning har sitt ursprung i en annan medlemsstat? Se även anmälan enligt artikel 15 i förordningen om delgivning av handlingar rörande delgivning av handlingar från en annan medlemsstat

Om delgivningen utförs av en domstol, en rättslig instans eller en gemensam procedurinstans, står det rättsliga organet för kostnaden för delgivningshandlingen, utan att det medför någon som helst kostnad för käranden.

Senaste uppdatering: 16/01/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.